

[Nina Andersen.]

praktisk at have en sådan ordning, og man kan også sige, at det i visse tilfælde hemmer lysten til at skaffe sig arbejde selv.

Der er en ny ting til, idet det i lovfor-
slagets § 2 foreslås, at en fraskilt hustru
kan få andel i den godtgørelse eller tilbage-
købsværdi, som tillægges en mand, der
udtræder af en pensionsordning uden pen-
sion, men får tillagt en udtrædelsesgodt-
gørelse eller tilbagekøber pensionsforsik-
ringen. Mit parti finder, at denne ændring
er rigtig, og tiltræder den.

Men i denne forbindelse finder vi anled-
ning til at pege på et vigtigt problem. For-
såvidt angår private pensionsordninger, be-
skæftiger det foreliggende forslag sig alene
med renteforsikringer. Det er også den form
for pensionsforsikring, som nærmer sig
den offentlige pension mest. Der findes
imidtild en række private pensionsord-
ninger, som enten er forbundet med kapital-
forsikringer eller med bunden opsparing.
I en række af disse tilfælde vil den fra-
skilte hustrus interesser kunne varetages
igennem bodelingen. Men det er ikke altid
tilfældet. Jeg kan f. eks. nævne de forsik-
ringer, der er tegnet i selskaber, hvor for-
sikringerne ikke har tilbagekøbsværdi, og
de ordninger, hvor ydelserne alle er betalt
af arbejdsgiveren, og hvor tilbagekøbs-
værdien tilfalder arbejdsgiveren, hvis poli-
cen tilbagekøbes inden sin forfaldstid, eller
hvor arbejdsgiveren har sikret sig ret til
kapitalen, hvis den vedkommende ikke
mere er ansat i firmaet ved forfaldstid.
I disse og også i nogle andre tilfælde kan op-
sparing ikke medregnes ved bodelingen.

Da den lov, til hvilken ændringerne her er
foreslået, i sin tid blev vedtaget, lagde man
til grund for den det princip, at det ville
være rimeligt, at en kvinde, som gennem
de virkninger på hjemmets økonomi, som
en pensionsopsparing har medført, har været
med til at yde til denne opsparing, også ved
eventuel pensionering bør nyde frugterne
af den, og det vil derfor være rimeligt, om
en fraskilt hustru i de tilfælde, hvor hendes
tidligere mand får fordel af pensionsforsik-
ringen eller -opsparingen, til den tid får
en rimelig andel af beløbet, der jo som
nævnt er opsparet eller fremskaffet ved
ydelser, som er fremkommet i den tid, da
hun havde økonomisk fællesskab med man-
den. Vi finder derfor, det vil være rigtigt,
at dette spørgsmål drøftes, og bl. a. derfor
vil jeg ved forhandlingernes afslutning stille
forslag om, at der nedsættes et udvalg om
det foreliggende lovforslag.

Hvad angår loven om statens tjeneste-

mænd, er nogle af ændringerne, der er fore-
slået, i overensstemmelse med det, jeg alle-
rede har omtalt. Men der er derudover et
par enkelte ændringer.

Den ene går ud på, at hvis enken allerede
ved ægteskabets indgåelse oppebar egen-
pension, så tilfalder hele enkepensionen den
eller de fraskilte hustruer, der kan være —
en ændring som vi går ind for.

Endelig er der forslag om en ændring,
som man måske kan kalde lidt large, idet
der gives en mulighed for, at en enkepen-
sion, som er ophørt, fordi enken har indgået
nyt ægteskab, vil kunne genoplives, hvis
dette ægteskab ophører, og ikke alene hvis
det opnører på grund af dødsfald, men også
hvis det ophører på grund af skilsmisse.
Det er måske, som jeg sagde, en lidt large
bestemmelse, men mit parti er parat til også
at gå ind for den.

Thisted Knudsen: Jeg kan sige til det
ærede medlem fru Nina Andersen, at der
sikkert nu er almindelig enighed om, at
det var en både rimelig og retfærdig lov-
givningsforanstaltning, man gennemførte i
1941, da man åbnede adgang for den fra-
skilte tjenestemandenske til at oppebare
pension efter hendes mands død. Og efter
de oplysninger, der foreligger for øjeblikket,
synes den ordning, som man gennemførte
i 1941, at have virket fuldtud tilfreds-
stillende, selvom man nu er indforstået med,
at der er saglige grunde til at gennemføre
visse ændringer i loven.

Jeg er tilfreds med, at man fastholder
hovedprincippet fra loven af 1941, således
at pensionsretten i det store og hele følger
forsørgerpligten: uden underholdsbidrag in-
gen pension. Jeg tror, dette princip er helt
rigtigt. Men det nye i forslaget er jo bl. a.,
at underholdsbidragets størrelse ikke i frem-
tiden skal have indflydelse på pensionens
størrelse. Det må indrømmes, at denne
ændring er både rimelig og retfærdig. Det
er efter min opfattelse en forkert ordning,
man hidtil har haft, når man tillagde un-
derholdsbidragets størrelse indflydelse på pen-
sionens størrelse. Enhver, som kender blot
en smule til fastsættelse af underholdsbidrag,
ved, at der ved en sådan lejlighed tages en
lang række særlige omstændigheder i be-
trægtning, erhvervsevne, formue og flere
andre ting. Disse forhold kan man efter
min opfattelse ikke uden videre overføre
til en pensionsordning for enken, og jeg er
derfor fuldtud tilfreds med, at forslaget
har slettet denne bestemmelse i loven af
1941.

Forslaget indeholder endvidere en række